

SYLABUS PRZEDMIOTU – SZKOŁA DOKTORSKA

Nazwa przedmiotu	Spektroskopia atomowa i molekularna
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Szkoła Doktorska
Rodzaj przedmiotu (<i>obowiązkowy, fakultatywny</i>)	Przedmiot obowiązkowy, fakultatywny, specjalistyczny do wyboru
Rok i semestr studiów	Rok II sem. I
Imię i nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących) przedmiot	Dr hab. Rafał Hakalla, prof. UR
Imię i nazwisko osoby egzaminującej, lub udzielającej zaliczenia w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca przedmiot	-
Wymagania wstępne	Wiedza i umiejętności z zakresu zaawansowanej mechaniki kwantowej, fizyki atomowej i molekularnej, metod matematycznych fizyki oraz chemii będące wymaganymi efektami kształcenia na poziomie studiów II stopnia na kierunku Fizyka.
Efekty kształcenia dla przedmiotu	
Zakładane efekty kształcenia	Odniesienie do efektów kształcenia dla programu studiów doktoranckich
Wiedza: Doktorant zna i rozumie zaawansowane zagadnienia spektroskopii atomowej i molekularnej w stopniu umożliwiającym rewizję istniejących paradygmatów zarówno teoretycznych jak i doświadczalnych. Zna i rozumie główne tendencje rozwojowe współczesnej spektroskopii atomowej i molekularnej. Umiejętności: Doktorant potrafi wykorzystywać wiedzę z różnych dziedzin nauki do twórczego identyfikowania i innowacyjnego rozwiązywania złożonych problemów lub wykonywania zadań o charakterze badawczym w obszarze spektroskopii atomowej i molekularnej, a w szczególności: (i) definiować cel i przedmiot badań naukowych; (ii) formułować hipotezę badawczą; (iii) rozwijać metody, techniki narzędzia badawcze oraz twórczo je stosować; (iv) wnioskować na podstawie badań naukowych. Doktorant umie inicjować debatę dotyczącą zaawansowanych zagadnień spektroskopii atomowej i molekularnej. Umie uczestniczyć w dyskursie naukowym w	P8S-WG/1 P8S-WG/2 P8S-UW/1 P8S-UK/3 P8S-UK/4

dziedzinie zaawansowanych zagadnień spektroskopii atomowej i molekularnej.

Kompetencje społeczne:

Doktorant jest gotów do uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych na przykładzie zagadnień spektroskopii atomowej i molekularnej.

P8S-KK/3

Forma(y) zajęć, liczba realizowanych godzin

Wykład – 5 godzin

Ćwiczenia – 10 godzin

Treści programowe

A. Problematyka wykładu (5 godzin)

Treści merytoryczne:

1. Zaawansowana spektroskopia atomowa
 - 1.1. Atomy w polu magnetycznym: doświadczenia i ich półklasyczny opis.
 - 1.2. Atomy w polu magnetycznym: opis w ramach mechaniki kwantowej.
 - 1.3. Atomy w polu elektrycznym. Ogólne prawa przejść optycznych.
 - 1.4. Laser.
2. Rozdzielenie ruchu jąder i elektronów w cząsteczkach.
 - 2.1. Równanie Schrödingera dla ruchu jąder.
 - 2.2. Rozdzielenie rotacji i oscylacji.
 - 2.3. Przybliżone wartości własne całkowitego hamiltonianu.
 - 2.4. Poziomy energii spinu elektronów i jąder
 - 2.5. Hamiltonian efektywny.
 - 2.6. Przybliżenie adiabatyczne.
 - 2.7. Przybliżenie Borna-Oppenheimera.
3. Makroskopowe i mikroskopowe właściwości elektryczne i magnetyczne cząsteczek.
 - 3.1. Makroskopowe właściwości elektryczne cząsteczek.
 - 3.2. Polaryzowalność. Indukowany elektryczny moment dipolowy cząsteczki
 - 3.3. Mikroskopowa teoria momentów multipolowych cząsteczki.
 - 3.4. Oddziaływanie elektrycznych momentów multipolowych z zewnętrznym polem elektrycznym.
4. Spektroskopia elektronowa molekuł dwu i wielo-atomowych.
 - 4.1. Struktura elektronowa cząsteczek.
 - 4.2. Klasyfikacja spektroskopowa stanów elektronowych.
 - 4.3. Widma elektronowe.
 - 4.4. Intensywność przejść elektronowych, reguły wyboru.
 - 4.5. Dysocjacja i predysocjacja.
 - 4.6. Efekt izotopowy w widmach elektronowych.
 - 4.7. Zastosowania widm elektronowych.

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych (10 godzin)

Treści merytoryczne:

Rozwiązywanie zadanych problemów za pomocą współczesnych metod obliczeniowych spektroskopii atomowej i molekularnej. Na ćwiczeniach audytoryjnych będą rozwiązywane zadania zgodne z tematyką zagadnień omawianych podczas wykładów.		
Stosowane metody dydaktyczne	- prezentacja - dyskusja - rozwiązywanie zadań obliczeniowych - rozwiązywanie problemów	
Metody sprawdzania i oceny efektów kształcenia uzyskanych przez doktorantów, w tym forma i warunki zaliczenia przedmiotu	Ocena zaliczeniowa z ćwiczeń na podstawie ocen cząstkowych: -ocena bardzo dobra: student opanował ponad 90% zakresu wiedzy; umie rozwiązywać zadania rachunkowe; - ocena dobra: student opanował ponad 70% zakresu wiedzy i potrafi rozwiązywać typowe zadania rachunkowe; -ocena dostateczna: student zna podstawowe pojęcia dotyczące przedmiotu; potrafi rozwiązywać proste zadania rachunkowe.	
Całkowity nakład pracy doktoranta potrzebny do osiągnięcia założonych efektów w godzinach oraz punktach ECTS	Liczba godzin w bezpośrednim kontakcie z nauczycielem (wg planu studiów)	15
	Praca własna doktoranta	15
	SUMA GODZIN	30
	Liczba pkt. ECTS	_____
Język wykładowy	polski	
Literatura	Literatura podstawowa: 1. J. Sadlej „Spektroskopia molekularna”, WNT, 2002 2. W. Kołos, J. Sadlej „Atom i cząsteczka”, WNT, 1998 3. W. Kołos „Chemia kwantowa”, PWN, 1978 3. P. W. Atkins „Chemia fizyczna”, PWN, 2001 4. H. Haken, H. Ch. Wolf „Fizyka molekularna z elementami chemii kwantowej”, PWN, 1998. 5. H. Haken, H. Ch. Wolf „Atomy i kwanty”, PWN, 2002 (2 wyd.) 5. P. Kowalczyk „Fizyka cząsteczek”, PWN 6. A. Gołębiewski „Elementy mechaniki i chemii kwantowej”, PWN, 1982.	

7. Z. Leś „Wstęp do spektroskopii atomowej”.

Literatura uzupełniająca:

1. G. Gauglitz, D.S.Moore, Handbook of Spectroscopy, Wiley-VCH Verlag GmbH, 2014.